

Źródło: PIERWSZY RAPORT PAŃSTWOWEJ KOMISJI DS PEDOFILII, opublikowany 26 lipca 2021r.

- **Orientacja seksualna sprawców czynów pedofilnych**

Część II raportu, pkt 2.7, str. 66

Należy przy tym podkreślić, że orientacje seksualne względem osób dorosłych – heteroseksualna, czy też inna niż heteroseksualna, np. homoseksualna – nie wiążą się z większym lub mniejszym ryzykiem podjęcia kontaktu seksualnego z dzieckiem.

Jak określono w Stanowisku Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego w sprawie rozróżnienia dwóch odrębnych, lecz nagminnie mylonych pojęć homoseksualizm i pedofilia z dnia 29.06.2017 r.: **Przypisywanie osobom homoseksualnym szczególnej – w porównaniu do heteroseksualnych – skłonności do seksualnego wykorzystania dzieci stanowi nieuprawnione nadużycie, a rozpowszechnianie skojarzenia między homoseksualnością a pedofilią jest domeną ludzi nieświadomych i niekompetentnych bądź też uprzedzonych do ludzi homoseksualnych i sprzeciwiających się prawom obywatelskim tych osób.**

- **Relacja sprawca - pokrzywdzony**

Część II raportu, pkt 2.7, str. 65

Badania naukowe mówią, że ofiary sprawców przestępczości seksualnej są bardzo często spokrewnione ze swoim oprawcą. Szereg badań wskazuje na to, że ten rodzaj przestępczości jest popełniany przez członków rodziny. Według statystyk około 90% dzieci, które padły ofiarą przestępstwa seksualnego, znało wcześniej sprawcę czynu, a **blisko 30% dzieci jest wykorzystywane przez członków swoich rodzin.** (...) **Ofiarami padają znacznie częściej dziewczynki niż chłopcy.**

Część III raportu, pkt. 2.1, str. 95 -113

W zdecydowanej większości przypadków sprawcy to mężczyźni [98%], jedynie niewielki udział w analizowanych sprawach miały kobiety.

W toku analiz zwrócono również uwagę na relację między oskarżonym a pokrzywdzonym. Starano się odpowiedzieć na pytanie, jaki procent czynów stanowią te popełniane przez osoby znane, w tym z najbliższej rodziny pokrzywdzonego. [wykres przedstawia szczegółowe dane, m.in. 14% sprawców to członkowie rodziny, a 36% to niespokrewnieni bliscy, np. partner rodzica]

Stwierdzono, że w 156 przypadkach (40%*) pokrzywdzonego i oskarżonego łączyła więź (sprawca był osobą znaną dziecku). W 102 przypadkach sprawca – bazując na więzi – dążył do zachowania tajemnicy popełnionego przestępstwa. [*błąd obliczeń Komisji, 156/307 = 51%]

Część IV raportu, pkt. 3.1, str 150-151

W wielu zgłoszonych sprawach jako domniemanego sprawcę wskazywano rodzica (68 spraw) lub inną osobę spokrewnioną z poszkodowanym (36 spraw). Osoby obce dla poszkodowanych były podawane jako potencjalni sprawcy w 193 przypadkach. **[a zatem zgłoszenia czynów pedofilnych popełnionych przez członków rodziny to 35%]**

Wśród zgłoszeń dotyczących niespokrewnionych sprawców najwięcej spraw dotyczyło osób duchownych (100 spraw). W blisko 1/3 spraw, którymi zajmuje się Państwowa Komisja, osobą wskazaną jako sprawca wykorzystywania seksualnego dziecka jest osoba duchowna. **[a dokładnie 33,6%]**

[35% + 33,6%= 68,6% a zatem większość zgłoszeń do Komisji dotyczyła członków rodziny lub księży]

- **Poszkodowane dzieci pochodzą z tzw. pełnych rodzin, zazwyczaj mają rodzeństwo, mieszkają w małych miejscowościach, a rodziny mają przeciętne zarobki - innymi słowy tzw. model tradycyjny**

Część III raportu, pkt 2.1 str. 87-89

W 217 przypadkach było możliwe ustalenie statusu rodziny pokrzywdzonego w chwili popełnienia czynu

zabronionego. Pokrzywdzone dzieci w 125 przypadkach wychowywały się w domach, w których rodzice pozostawali we wspólnym pożyciu [co stanowi 58% spraw].

Najwięcej osób pokrzywdzonych pochodziło z małych miast (do 50 tys. mieszkańców), w drugiej kolejności – pokrzywdzone dzieci pochodziły z terenów wiejskich.

W 130 przypadkach (łącznie 62%) dziecko wykorzystane seksualnie pochodziło z rodziny, w której miało jedno lub dwoje rodzeństwa. (...) W 10% przypadków osoby pokrzywdzone pochodziły z rodzin wielodzietnych.

W 242 przypadkach możliwe było ustalenie miejsca pobytu dziecka w analizowanych sprawach 184 dzieci przebywało w rodzinach biologicznych [76% spraw].

W 209 przypadkach możliwa była ocena sytuacji finansowej rodziny dziecka pokrzywdzonego, z czego w 150 (44%*) sytuację socjoekonomiczną można ocenić jako przeciętną. [*błąd w obliczeniach Komisji, $150/209 = 71,8\%$].

- **Edukacja seksualna przyczynia się do ochrony dzieci**

Część III raportu, pkt 5, str. 131-134

Europejskie kampanie społeczne adresujące tę kwestię skupiają się wokół dotyku oraz właściwego przekazywania dzieciom w różnych grupach wiekowych, który kontakt fizyczny jest właściwy, a który nie. (...) W ocenie Państwowej Komisji taka świadomość ważna jest nie tylko dla dzieci, ale również dla rodziców. Rozbudzanie w opiekunach świadomości, np. poprzez kampanię informacyjną, że nie należy zmuszać dzieci do akceptacji zachowań dorosłych przekraczających ich granice cielesne, może przyczynić się do tego, że dzieci szybciej będą reagowały w sytuacjach dla nich zagrażających i poinformują o tym zaufane osoby.

Literatura [specjalistyczna] wiele miejsca poświęca **istotności rzetelnej psychoedukacji seksualnej jako oddziaływaniu chroniącemu dzieci przed wykorzystaniem seksualnym.**

- **Jedynie dwie samodzielnie podjęte interwencje Komisji w sprawie ukrywania podejrzanych o czyny pedofilne dotyczyły hierarchów Kościoła Rzymskokatolickiego**

Część III raportu, pkt. 3.3 str. 152 oraz pkt. 3.13 str. 163

Dodatkowo Państwowa Komisja zawiadomiła prokuraturę w czterech sprawach, w tym dwóch podjętych przez Komisję z urzędu. Dwa zawiadomienia dotyczyły osoby duchownej, która po wyroku skazującym za przestępstwo seksualne popełnione na szkodę małoletniego nadal prowadziła rekolekcje i celebrowała nabożeństwa z udziałem dzieci, pomimo orzeczonego przez sąd środka karnego w postaci dożywotniego zakazu wykonywania zawodu nauczyciela oraz zakazu wykonywania działalności związanej z wychowywaniem, edukacją oraz opieką nad małoletnimi. Kolejne dwa zawiadomienia skierowane przez Państwową Komisję do prokuratury dotyczyły ukrywania przez zwierzchników czynów seksualnych księży wobec dzieci.

W obu sprawach zawiadomienia Państwowej Komisji dotyczyły przypadków zatajenia przez hierarchów kościelnych informacji o wykorzystywaniu seksualnym dzieci przez podległych im duchownych. Źródłem informacji o okolicznościach faktycznych w tych sprawach były przede wszystkim rozmowy z pokrzywdzonymi, a także dostarczone przez nich materiały.

- **Sprawy podjęte z urzędu**

Część III raportu, pkt. 3.10 str. 158

W okresie objętym raportem Państwowej Komisja prowadziła działania z własnej inicjatywy w 22 sprawach. Sprawy te zostały podjęte przez Komisję na podstawie informacji medialnych. **Zdecydowana większość z nich dotyczy czynów popełnionych przez osoby duchowne wobec małoletnich będących obecnie osobami pełnoletnimi.**